

vil være særlig økonomisk anlagt og summere op, saa kan man jo sige; nu have vi i 16 Aar brugt 45,000 Kr., og der er ikke kommet mere end 8 Hefter; der er noget over 40 Blader, det vil altsaa sige, hver kobberstikken Blade med sin Tekst har kostet ca. 1,000 Kr. Ja, Gud bevare os, det er mange Penges, men er det noget, der tilspvænde og sidst i Aengden vil genere den danske Stat at fortsætte dette Værk; det kan der dog ikke være Tale om. Saa siger man dernæst: Ja, men der er jo slet ikke Tale om virkelig at faa en dansk Zoologi herigennem; man tænker paa at faa de og de Dyreflasker afbildede, men der er ikke Tale om Fugle, Krybdyr, Insekter o. s. v. Men det er en Fejltagelse, en fejl Opfattelse af det hele. Det er naturligtvis et Værk, som, naar det skal fuldføres, vil tage lang Tid, maatte lige saa lang Tid som „Flora Danica“, thi man kan ikke til alle Eider have Kræfter, som baade kunne paatage sig den ene og den anden Dyreflasse. Man maa derfor gaa frem efter de Kræfter, man nu tilfældigvis har, som nu for Tiden ere til Stede. Tillige vil det heller ikke være rigtigt at begynde paa altsor mange Dyreflasker paa en Gang. Men naar de Dyreflasker, som nu ere paabegyndte, ere færdige, vil der ingen Tvivl være om, at der nok vil vise sig Kræfter her i Landet til Fortsættelse. Jeg tror, det høje Folketing begaar en stor Synd, hvis det ikke vil fortsætte dette Værk, og jeg haaber, at hvad der end sker i Aar — Sagen er jo ikke fuldstændig afgjort dermed — at den højtærede Minister vil kunne komme og vise os til næste Aar en Plan, som man i alt Fald kan sige til: Vi kunne komme saa og saa vidt med Værket i Løbet af de næste 10 Aar, og at man saa her i Tinget vil gaa ind paa den nødvendige Bevilling hertil.

Jeg kommer nu til 2 Spørgsmaal, hvor jeg ikke er enig med det meget ærede Mindretal, men maa stemme med Flertallet. Det ene angaar de residerende Kapellaner ved Seminarierne. Jeg skal ikke nægte, at mig forekommer det, ikke formelt men realiter, at ville stride med Loven af første April 1891 om Lønninger for Forstandere og Lærere ved Seminarierne, om man gik ind paa den højtærede Ministers Forslag. Følge Seminarieloven staar det Ministeren frit for enten at stille Seminarieforsanderembederne fra vedkommende Sognepræsteembeder eller at forbinde dem, og i sidste Fald er der i Loven fastsat en bestemt Sum, som bliver at hde Forstanderen til Kapellanhold. Naar man nu i Stedet for dette sidste vil indføre residerende Kapellaner, hvor der altsaa slet

ikke længere er Tale om en særlig personlig Hjælp for Sognepræsten, men det bliver selvstændige Embeder, forekommer det mig, at man gaar udenfor, hvad Loven har forudsat, og at man gør det værsteligere at stille disse 2 Embeder fra hinanden. At jeg paa dette Punkt vil stemme med Flertallet, er altsaa begrundet i, at det forekommer mig, at Flertallets Stilling er i bedste Overensstemmelse med Loven, men tillige ganske vist ogsaa dert, at jeg for mit Vedkommende anser det for det hensigtsmæssigste, i alt Fald i Almindelighed, at disse Embeder, Sognepræsteembedet og Seminarieforsanderembedet, skilles fra hinanden, og at jeg ikke har i Sinde at være med til at lægge nogen Hindring i Vejen derfor, og jeg kan ikke se andet, end at Oprettelsen af residerende Kapellaner vil være en saadan Hindring — stor eller lille, en Hindring vil det være. Dernæst har Flertallet stillet et Forslag om at bevilge paa Konto VI. A. 3. en Understøttelse til Forfatteren Henrik Pontoppidan, hvilket Forslag jeg har i Sinde at stemme for. Jeg har ikke kunnet faa den Opfattelse — som jeg nok kan forstaa, man kan faa, men jeg finder det ikke nødvendigt — den Opfattelse af Pontoppidans Skrivelse til Ministeriet, som Ministeriet og Mindretallet har faaet. Naa! Jeg skal ikke nærmere omtale Sagen, den vil jo komme frem igen ved 3dje Behandling, sandsynligvis; men, som sagt, for Øjeblikket stemmer jeg for den. Den højtærede Minister benyttede Lejligheden, da han før havde Ordet, til at gøre nogle Bemærkninger om Kunstakademiets Forberedelsesklasse, vel maatte i Anledning af, hvad der for nogle Dage siden blev ytret fra min Side over for Indenrigsministeren. Jeg kan meget godt forstaa, at man fra Kunstakademiets Side ikke synes om, at Akademiets nederste Klasse bliver inddraget — man vil jo fra en Institutions Side altid nødig miste et Omraade, det ligger i Sagens Natur, og Følgen vil jo ogsaa være, at en af Professorepladserne bliver overflødig — men jeg skal imidlertid ikke nu komme nærmere ind paa Sagen, thi det er mindre for Kunstakademiets Skyld, jeg ønsker den Forandring, som jeg da omtalte, end for Kunstindustriens og Haandværkets Skyld. Jeg ser nemlig vel, at en Forbindelse mellem Haandværket og Kunsten er nødvendig, og jeg har ikke mindste Tvivl om, at vor Kunstindustri vil have særlig godt af, at dygtige Kunstnere netop hellige sig den Side af deres Kald; men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at det for Haandværkets og Kunstindustriens Skyld